

והנה מקום אתי והזמן גרמא להזכיר שוב לטובה האי גברא רבה ויקירא, מרגניתא דלית לה טימי, רבי יתקרא וחכימא, חכם ונבון, ורבים משיב מעוון, שייף עייל ושייף נפיק ולא מחזיק טיבותא לנפשיה, איש האמת, מוהר"ר דורון ויצטום שליט"א, אשר משמיא אסכימו על ידיה להראות נפלאות מתוה"ק לעיני כל, בחשבונות מבהילים כל עשתונות, וזה הדבר:

הנה מרן הגר"א ז"ל בספד"צ פ"ה כת' וז"ל 'הכלל, כי כל מה שהיה והיה ויהיה עד עולם, הכל כלול בתורה מבראשית עד לעיני כל ישראל, ולא הכללים בלבד, אלא אפילו פרטיו של כל ענין ומין ושל כל אדם בפרט,

וכל מה שאירע לו מיום הולדו ועד סופו, וכל גלגוליו וכל פרטיו ופרטי פרטיו, והן של כל מין בהמה וחיה וכל בע"ח שבעולם וכל עשב וצומח וכל פרטיהם ופרטי פרטיהם בכל מין ומין ואישי המינים עד לעולם, ומה שיארע להם ושרשם וכו', וכל זה נכלל כולו בפ' בראשית עד נח וכו' וכללו נכלל בפ' הראשונה עד ברא אלקים לעשות וכו' עכ"ל. והנה ודאי הדברים נשגבים למעלה מבינת אנוש, אבל זכה הרב הנ"ל, ברוחב חכמתו ובינתו בעומק חכמת החשבון וחוקי ההסתברות, להראות לעין כל איך עכ"פ ראשית דברי מרן הגר"א מתפרשים כפשוטם ממש, ועמדו דבריו בבקורת גדולי החכמים מחכמי ישראל ומחכמי אנ"ה אשר בדקו אחריו, וטרחו בכל מאמצי כחם למצא איזה פירכא ותיוהא בדבריו, והעלו חרס בידם, ועד השתא לא אשכחו שום פירכא ותיוהא בדבריו, ומלאך רע בעל כרחו ענה אמנ".

ויהי בראות השטן וכת דיליה כי כלתה אליהם הרעה, כי אכן שלמים וכן רבים מהבקיאים בחכמה הנ"ל נפקחו עיניהם לראות נפלאות מתורת ה', וירע הדבר להם, ויתנכלו אליו, להוציא דבתו רעה בכל רחבי תבל, לאמר [ע"ז יא, ב] סך קירי פלסתר, זייפנא ורמאה הוא, מגבב דברים ומביא עלינו בתרמית ונכלים, וכל דבריו הבלים, ואם כי איש צדיק וישר הוא לעיני כל רואיו, אבל קסבר מצוה קעביד להחזיר אנשים בתשובה בכזב וכמרמה, וכה מרפים הם ומבהילים, כסנבלט וטוביה בשעתם, את ידי העם, ובעוה"ר כבר רבים חללים הפילו.

(* יש מקשים על עבודת החכם הנ"ל מהא דלא בקיאין בחסידי ויתירי וממחלוקת מערכאי ומדנחאי וכיו"ב וכמ"ש הרמ"ה והרד"ק ומפורסם בפוסקים שאין בידינו נוסח מבורר של המסורת בתורה. ושאלת שוטים היא. דכי יעלה על דעתך שהקב"ה ידע כל מאורעות העולם ופרטי פרטיהם ואילו מאורעות נוסח התורה לא ידע אתמהא. אלא כשם שישנה השגחה עלינו פרטית על מאורעות העולם כך יש השגחה על מאורעות התורה, וקורא הדורות מראש רמז מאורעות העולם בנוסח התורה העתיד להיות בידינו בעת גילוי הדברים. (וכיו"ב כתבנו בסי' כ"ו בישוב קושית היע"ד בענין ליקוי המאורות ע"ש. וכאן התשובה פשוטה יותר). [וע"ע בסי' כ"ג בהערה, שכל הגימטריות בכונות האר"ז"ל הם לעולם בכתב מלא דמלא נגד חוקי הדקדוק. ולא עוד, אלא סדר הכונות הוא ע"פ סידור התפלה שבידינו עם מה שנוסף במשך הדורות, ואפילו פיוטים המשובצים בו כלולים במערכת הכונות. וכי נעלם ממנו ז"ל דבר שתשב"ר יודעין. אע"כ התשובה כנ"ל, שכל השינויים האלו צפויים מקורא הדורות מראש ואינם הפקר ח"ו].

ובאדר"ג (פל"ד ה"ד) נקוד על לנו ולבנינו וכו'. אמר עזרא, אם יבא אליהו ויאמר לי מפני מה כתבת כך, אומר אני לו, כבר נקדתי עליהן. ואם אומר לי יפה כתבת, אעביר נקודה מעליהן. ופשוט שאי"ז סותר למה דתניא בסנהדרין (מ"ג ב') למה נקוד וכו' מלמד שלא ענש על הנסתר עד שעברו וכו', דשפיר שייך למדרש כפי מה שלפנינו ע"פ מעשה עזרא. ובחנם נתחבטו בזה. (ודברי הט"ז ביו"ד ס"ס רע"ד תמוהין, שכתב שבסיני ניתנו התיבות האלו בלא ניקוד, והנקודות הם רק מתקנת עזרא. וז"א, שהרי מפורש שעזרא נסתפק אם תיבות אלו ניתנו מסיני או לא. ולכן גם ההלכה שהוציא מתוך זה, שאם החסיר הניקוד הס"ת כשר, דהא עכ"פ כתבו כנתינתה מסיני, תמוה מאד וליתא).

כל קכל דנא, ראיתי חובה לנפשי, לעמוד בשער ולהעיד עדות ברורה ונחרצת, בהיותי מכיר ויודעו היטב זה רבות בשנים, כי אמת תפסיה להאי גברא רבה, והוא מיחידי הדור במדת האמת, ואפשר לומר עליו בבטחה, דאפילו יהבו ליה כל חללא דעלמא לא משני בדיבוריה, לא ידבר כזב ואין בפיו לשון מרמה, יסכר פי כל דוברי שקר, חרבם תבא בלבם וקשתותם תשברנה, קושטא קאי שיקרא לא קאי, [שבת קד, א] שפת אמת תכון לעד וגו'.

יתברך ממקור הברכה ברוב אושר והצלחה, מרפא וארוכה, אורה ושמחה, ויזכה לישוב במנוחה על התורה ועל עבודתו הברוכה, להשיב הנדחה, אשריו שלו ככה.

אזכיר בכבוד ומורא נשמת מו"ר מרן הגאון הגדול ציס"ע רבי אליעזר יהודה ב"ר נתן צבי פינקל זצוק"ל ראש ישיבת מיר, אשר זכיתי לקרבתו הגדולה במשך שנות לימודי בשיבת מיר המעטירה בירושלים עיה"ק ת"ו.

ונשמת הגה"צ רבי יחיאל מתתיהו ב"ר אברהם דוד דייוויס זצוק"ל אשר טיפל בנו וגידלנו במסירות נפלאה בהיותנו יתומים מאב, זכרה אלוקים לטובה ותנצב"ה ויעמוד לגורלו לקץ הימין.

ועתה מה קויתי ה' תוחלתי לך היא וגו', רבות עשית אתה ה' אלקי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך, אגידה ואדברה עצמו מספר וגו', אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי, לעשות רצונך אלקי חפצתי ותורתך בתוך מעי, הן אמת חפצת בטוחות ובסתום חכמה תודיעני וגו', הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלקי ישעי אותך קויתי כל היום וגו', תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח, ירחא תליתאה, שנת תמתי שראשי נמלא טל וגו' [שלחי פתיחת אליהו זל"ט] ירושת"ו.

הקדמת המחבר למהדורה השניה

אודה ה' מאד בפי שהחייני וקיימני והגיעני לראות בצאת הספר לאור במהדורה שניה מתוקנת ומורחבת ואפריון נמטייה לבני יקירי הרב אהרן שליט"א אשר טרח ויגע בכל מאמצי כחו בסדור מהדורה זו ועשה לילות כימים לפארה ולשכללה יהיה ה' אלקיו עמו ויעל במעלות התורה כנפשו מתוך מנוחת הנפש והרחבת הדעת ויזכה לראות יחד עם נו"ב נחת מכל יו"ח.

יחקקו לזכרון בספר נשמת אחי הגאון הגדול רבי ישראל יעקב ז"ל בעל אבן ישראל. ונשמת אחותי הצוה"ח בלהה לאה ע"ה. תנצב"ה ויעמדו לגורלם לקץ הימין.

תשרי תשס"ד פעה"ק ירושת"ו
שלמה פישר